

kommer dem til gode, som uddanne sig til Lærere som Elever paa Seminarier. Jeg tror heller ikke, at Besparselsen ved den fremtidige Drift vil blive saa stor som antydet her fra Ministeriets Side. Det oplyses saaledes, at Brændsels- og Belysningskontoen, som hidtil har været 3,300 Kr. paa Jonstrup, nu skulde kunne nedsættes til 600 Kr., saa at der her alene skulde kunne spares 2,700 Kr. Jeg tvivler meget om, at man vil kunne nøjes med 600 Kr. til Brændsel og Belysning i et nyt Seminarium i Roskilde, men det faar staa hen og være, hvad det være vil. Under alle Omstændigheder synes jeg, der neppe er nogen Grund, efter de store Bekostninger, der ere anvendte ved Jonstrup, til at anvende et saa betydeligt Beløb som dette til Opførelse af et nyt Seminarium.

Der kunde maaske være Grund til ved denne Lejlighed, hvor Talen er om at anvende saa store Summer til et nyt Seminarium, tillige at se lidt paa, hvorledes det staaar til her i Landet med vor Læreruddannelse. Vi have i Danmark 4 Statsseminarier og 12 private Seminarier. Det vil med andre Ord sige, at Uddannelsen af vore Lærere i det allervæsentligste er gaaet ud af Statens Haand og foregaar paa de 12 private Seminarier. Det at drive et Seminarium, at være Seminarieforsøger er fuldstændig fri Næring. Naar Talen er om at oprette en Skole for Børn, er der dog i Almindelighed stillet visse Betingelser, som man kræver af den Mand, som skal være Bestyrer af en Skole, men er Talen om at oprette en Skole eller et Seminarium, hvor man vil uddanne vordende Lærere, da er det fri Næring. Der er i Seminarieloven af 1894 stillet visse Fordringer med Hensyn til Lokalerne Størrelse osv., men der er ikke for langt noget med Hensyn til de Kvalifikationer, som Seminarieforsøgerne skulde være i Besiddelse af. Det kan enhver som helst blive, som kan skaffe de nødvendige Lokaler til Veje. En saadan vil Ministeren vanskelig kunne nægte Anerkendelse. Og dog er det saaledes, at er der noget Sted, hvor man netop maatte kræve at have dygtige Lærere, de allerygtigste Lærere, burde det sikkert være, hvor Talen er om at uddanne Lærere for Folkeskolen. Der burde man netop sørge for, at man virkelig fik de dygtigste og bedste Lærere, som vare til at opdrive. Vi ofre i Øjeblikket meget for vort Skolevæsen, vi bevilge paa Finansloven en Sum af omtrent 3 Millioner Kr. aarlig til vore Folkeskoler, vi bevilge paa Finansloven en

Sum af over 330,000 Kr. til vort Seminarvæsen, og hertil maa jo ogsaa lægges alle de Ofre, som Kommunerne bringe i Form af Tilskud til Skoler, i Form af Nybygninger og godt Materiel; men alle disse Ofre ville jo egentlig være betydningsløse, hvis man ikke sørger for, at man har en tilstrækkelig dygtig Lærerstand. Dermed staaar og falder jo i Grunden Folkeskolens Værdi. Den kommer til syvende og sidst ikke til at afhænge af Bygninger, Materiel osv., men den kommer til syvende og sidst til at afhænge af den Dygtighed, vore Lærere ere i Besiddelse af.

Sammenligne vi vor Læreruddannelse med andre Landes, kunne vi ikke sige, at vor staaar synderlig højt. Den staaar f. Eks. under den svenske; den staaar maaske paa lige Fod med den norske, men helt anderledes stiller Sagen sig, naar vi gaa til det Kulturfolk, vi dog nærmest maa sammenligne os med, naar Talen er om, at dansk Kultur skulde maale sig med Kulturen i det øvrige Europa, thi saa bliver jo den Maalestok, vi skulde anlægge i Almindelighed, en Sammenligning med Tyskland. Ser man paa Læreruddannelsen i Tyskland, er den sikkert langt bedre, langt omhyggeligere og grundigere end her i Danmark. Medens man i Danmark kræver en Uddannelse paa ca. 3 Aar, forlanger man i Tyskland en Uddannelse paa den dobbelte Tid, paa 6 Aar. Selvfølgelig kunne de tyske Lærere blive ganske anderledes vel udrustede end en Lærer, der kun har den halve Uddannelsesetid til sin Raadighed. Jeg tror derfor, det vilde være paa Tide, at vi toge dette Spørgsmaal op til Overvejelse, om virkelig vor Læreruddannelse kan siges at staa paa Højde med de Krav, Befolkningen kan stille, med de Krav, Skolen i det hele taget kan stille til Lærerne. Der har ogsaa fra Lærernes egen Side hævet sig stærke Røster for at faa en fyldigere og bedre Uddannelse. Navnlig gøres der fra mange Sider gældende, at vore Lærere burde have noget Kendskab blandt andet til et andet Sprog end deres eget, at de burde have noget Kendskab til et fremmed Sprog. Vi forlange jo dette i mange Forhold. Skal en Mand f. Eks. have Lov til at kurere paa en Ko eller en Gris, er det nødvendigt, at han skal have Kendskab baade til Tysk, Fransk og Engelsk. Ellers kan han ikke faa Lov dertil. (Afbrydelse) Ja, han skal endog saa have Kendskab til Latin —, men naar Talen er om at blive Lærer i vor Folkeskole, stilles der slet ikke den Fordring. Og det er jo sikkert, at vore Lærere i